

‘Ο Μήρ Αέγονστος.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

—ο—

Μετα τοῦ Αύγουστου, ίδου, εἰς τὸν οὐράνιον θόλον ἐμφανίζεται ἡ Παρθένος, ὅπο γέροντος σεδασμίου χειραγωγουμένη. Ἡ Παρθένος, ω ! εἶναι ἡ νεότης, καὶ φρόνητις—δ Γέρων ἔκεινος. Εὔτυχης δὲ ἡ πολυθύελλος ἥλικια αὕτη, τὸ γῆρας ἔγουστα δόδηγόν. Δὲν ἐμπλέκεται εἰς τὰς κινδυνώδεις τοῦ βίου ἀτροπούς, δὲν φοβεῖται μὴ κατὰ κρημνῶν δλισθήσῃ, ἀλλὰ βαίνουσα δι' εὐθείας καὶ δμαλῆς δῦο, ἀδαρκυς εἰς τῆς ζωῆς ἀφικνεῖται τὸ τέρμα, ἀδαρκυς καὶ ἀπήμων...

Τοιαύτη τις, εἶναι, νομίζουμεν, ἡ τοῦ Ζωδίου τούτου ἀλληγορία, δι' οὗ τελευτᾷ καὶ δ ζωδιακὸς κύκλος. ‘Ολίγα λοιπὸν μένουσιν ἡδη καὶ εἰς ήμας νὰ εἴπω-

μεν;— ω, ναι ! ἐλίγα περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνικῆς κοινωνίας, δλίγα περὶ Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων, εἰς ᾧ μετὰ σιεναγμῶν καὶ δικρύων τὸ τελευταῖον λέγομεν γαλρεῖν.

‘Αποχαιρετῶμεν δὲ καὶ Ὅμας, ω Ἀθῆναι καὶ Πειραιεῦ ! Σύρος καὶ Αἴγινα, Κύθος καὶ Θερμιά, (ώς νεᾶνις τις πνευματώδης ἔλεγε). Δὲν θέλουσι πλέον αἱ καλαὶ ἀναγγώστριαι ν ἀκούσωσι περὶ ήμῶν. Λειπόν, σιγὴ ἀς περιβάλη τὰ πάντα, σιγὴ καὶ σκότος θανάτου’ δ Ἡλιος μη ἀνατέλη πλέον ἐπὶ τοῦ δρίζοντος... Καὶ ίδου δ ἥλιος δντως ἐσκότασεν. Ίδου ἐπειθηφόρητεν δ Ὅμητός καὶ ἡ Ἀκρόπολις, ἐσείσθη δ Παρθενών καὶ τοῦ Ὄλυμπίου Διός αἱ στῆλαι, νὺξ Σοφερά ἐκάλυψε τὸ Τίθον καὶ τὸ Πανστίλυπον, καὶ τὸ Τουτερέν τοῦ Πειραιῶς κατεβύθισθη. ‘Εγνρομοι ὅπο τὰ κύματά των ἐκρύθησαν τῆς Μουρυχίας αἱ

Νατάδες εἰς σπήλαια καὶ ἄντρα περίφοβοι αἱ ποιμένιδες τῆς Κηφησίας ἔφυγον, καὶ ἐσίγχασαν οἱ αὐλοὶ αὐτῶν, αἱ δὲ ἑράσμιαι τῆς Καισαριανῆς μνάστριαι τὸ κόμβολόγιον νὰ πέσῃ ἐκ τῶν χειρῶν των ἀρχαίων...

Τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς κοινωνίας θέλομεν ἀπανθίζει τὰ περιέργα ήμῶν διηγήματα, καὶ ίδου ἀλλαχοῦ τὴν νομάδα ήμῶν σκηνὴν μεταφέρομεν. Σιδωμεν θμως ἐπ' δλίγον... Φεύγοντες τὴν μῆνιν τῶν Ἀθηνῶν, μεταβῶμεν εἰςάπαξ εἰς τὴν περικαλλῆ, τὴν φιλόξενον, τὴν ἔρωτικήν, τὴν ναλλιγύνωνα καὶ Σύρον. Διατί εἰς τὴν ἀειπότε εἰρηνικήν Ερμούπολιν; διατί δὲ θύρυσθος οὗτος καὶ οἱ ἔριδες; διατί εἰς τὰς ὁδούς, ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰς τὰς λέσχας, εἰς τὰς συναντήσεις οἱ δεινοὶ ἔκεινοι καὶ μάχιμοι διαπληκτισμοὶ μεταξὺ χυρῶν καὶ χυρίων; Τίς δὲ τῶν ἔριδων τούτων αἵτια;

— “Ω! τὰ πετρόσειτα καὶ άθωα τῶν ‘Εργων καὶ Ημερῶν ἔπη, ἐν οἷς δὲ πιστὸς ἔκεινος καὶ ἀτυχῆς ἔξυμνήθη ἔρως, περὶ τοῦ δοπού δὲν θέλομεν εἶπει πλέον, μεταβαίνοντες ἡδη εἰς τὸ κύριον ήμῶν ἀντικείμενον, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὰ περιεργότερα ἐκ τῶν περιέργων, τὰ περιέργα τῆς ἐν Λονδίνῳ ἔκθεσεως.

Υπῆρχε ποτε κέπρος τῆς Παρισιός, δόστις, παραζλισθεὶς ἀπὸ τὰς ἔκατὸν σάλπιγγας τῆς παγκοσμίου ἔκθεσεως, ὀρχίσθη νὰ ὑπάγῃ εἰς Λονδίνον τὸ 1851. Εὐτυχῶς, ἀφοῦς ν' ἀναχωρήσωσιν δος εἰδίζοντο πλειότερον καὶ ἐπρόσμενε τὴν ἐπιστροφὴν των καὶ τὰς ἀλλεπαλήσους πληροφορίας των. Ή υπομονὴ αὐτῆς ὑπῆρξε κατὰ τοσούτον μᾶλλον δξιόλογος, καθόσον δὲ Παρισιός δὲν ἥδυνατο ν' ἀνοίξῃ ἐφημερίδα χωρὶς ν' ἀναγνώσῃ ἐν αὐτῇ τέρατα καὶ σημεῖα περὶ τῶν μέσων πρὸς εὐχαρίστησιν, περὶ τῶν μαγειῶν τοῦ Λονδίνου, περὶ τοῦ Κρυστάλλινου Παλατίου, καὶ περὶ μυρίων ἄλλων ἀντικειμένων.

Ο πρῶτος περιηγητὴς ἐπανῆλθε, καὶ δὲ περιέργος μας τὸν ἔρωτῷ μετὰ προθυμίας.

— Νὰ εἴ ὡ τὴν ἀλήθειαν, ἀπεκρίθη δὲ περιηγητὴς δὲ πρὸς εὐχαρίστησιν περιοδεία (train de plaisir) μοὶ ἐπρόξενης κόπωσιν καὶ ναυτίαν, καὶ δὲ ἔθδομαδιαία ἐν Λονδίνῳ διαμονή μου κατέστρεψε τὸ βαλάντιόν μου χωρὶς νὰ μὲ διασκεδάσῃ. Αἱ νύκτες πληρόνοτας αὐτοῦ δένα φράγκα, τὰ φαγητὰ εἰκοσι, καὶ αἱ ἡμέραι διαφορούσιν ἐναὶ αἰώνα.

Δευτέρου περιηγητοῦ ἐπανελθόντος, νέας δὲ περιέργος ἔκαμεν ἔρωτήσεις.

— Εγώ, προτιμῶ τὰ ἔργαστηρια τῆς ὅδου Bezier ἀπὸ τὸ Κρυστάλλινο Παλάτιον. Υπάρχουν εἰς αὐτὸν τόσα πολλὰ πράγματα, ὡςτε τίποτε δὲν δύναται νὰ ἴδηται. Η τιμὴ πῆς εἰσόδου εἶναι ὑπέρμετρος, ἐν τούτοις ἐν μόνον ἔθνος καθ' ἔκαστην δύνασαι νὰ ἐπισκεφθῆς, καὶ ἐπειδὴ ὑπάρχουν ἔκατὸν καὶ ἔπι πρὸς, διὰ τὴν παγκόσμιον ἐπισκεψίαν σου θὰ ἔξοδού σης τοσοῦτον χρυσίον καὶ χρόνον, δσον καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν κόσμον περιήγησιν. Μία εἰς τὴν ἔξοχὴν ἐκδρομὴ, ἐν μηνὶ Μαΐῳ, μοὶ φαίνεται ὠφελιμωτέρα καὶ τερπνοτέρα.

Τρίτος περιηγητής.

— Επήγανον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἵνα ἴδω πρὸ πάντων τοὺς Ἀγγλους. Ἀλλ' θμως, αὐτοὶ ξενητεύονται σωρηδόν, καὶ ἔγκατατέπουσι τὸν τόπον τῶν εἰς τοὺς ξένους. Οἱ λόρδοι ἔνοικίασαν τὰ μέγαρά των εἰς τοὺς ξενοδόχους· αἱ λέδη ἔφυγον εἰς τοὺς ἐν Σκωτίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ πύργους των· δὲν εὑρίσκονται πλέον ἐν Λονδίνῳ εἰμὴ γαλλικά τινα καφενεῖα, γαλλικαὶ ἐφημερίδες, γαλλικά θέατρα! Καλλίτερον ητο νὰ μένῃ τις εἰς Παρισίους!

Τέταρτος περιηγητὴς φίλος αἱ λέδη ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς Αμερικῆς ἵνα ἐπισκεφθῇ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου.

Ο Κέπρος τῷ λόγει·

— Αἴ λοιπόν! ἐπανῆλθες ηδη ἀπὸ τὸ Λονδίνον.

— Δέν ἐπῆγα ἀκόμη. Ή ἔκθεσις τοῦ Λονδίνου ητο δι' ἐμὲ πρόφασις νὰ διελθω τὸ θέρος εἰς Γαλλίαν. Μήπως οἱ Παρισίοι δὲν εἰναι ἔκθεσις παγκόσμιος, ἀληθής καὶ διαρκής;

— Αλλὰ τὸ Κρυστάλλινο Παλάτιον;

— Εἶδα τὸ παλάτιον τῶν πιθήκων εἰς τὸν Βοτανικὸν Κῆπον, καὶ τὸ ἐπολλαπλασίασα διὰ τοῦ ἔκατον, ίδου τὸ Κρυστάλλινο Παλάτιον. Ἐπειτα, δὲν παρατηρεῖτε, τὸ ἀναρίθμητον ἔκεινο πλῆθος τῶν ζένων εἰς Παρισίους; Εἶναι οἱ μέλλοντες νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Λονδίνον. Θά μάγωσιν δύον κ' ἐγὼ εἰς τὴν Ἀγγλίαν η θέλουσι διέλθει ὡρας τινάς, δπως διαιμείνωσιν δριστικῶς ἐν Γαλλίᾳ. Εν Γαλλίᾳ πραγματικῶς ἔρχονται δῆλοι νὰ ἴδουν τὴν ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου. Εὰν δημως θέλομεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν ἐπωρελῶς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τοὺς Ἀγγλους πρέπει νὰ προσμείνωμεν ὥστε τὸ Κρυστάλλινο Παλάτιον νὰ μεταβληθῇ εἰς ζυθοπωλεῖον. Πρώτην ηδη φοράν, ἐνοιτίον τῆς ιστορικῆς παρασιμίας, η Ἀγγλία ἐφευρίσκει καὶ η Γαλλία ὠφελεῖται. Τούτων σύτις ἔχόντων, δέ κόσμος θέλει ἐπίσης ὠφεληθῆ, ὡς συνέθη καὶ εἰς ἐμέ.

— Εκατόν ἀλλαι πληροφορίαις ἀπειδεύισταν δλα τὸ ἀνωτέρω, καὶ δὲ Κέπρος τῶν Παρισίων παρηγήθη τῆς εἰς Λονδίνον περιηγήσεως· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ γνωρίσητε τὸν Κέπρον τοῦτον, δπως μιμηθῆτε αὐτόν..., εἶναι δὲ ταπεινότατος δούλος σας, (λέγει δὲ γάλλος συγγραφεὺς, παρ' οὐ ἐρνιζόμεθα ταῦτα).

— Αλλὰ τότε πῶς θὰ λάβετε ἴδεαν τοῦ Cristal Palace, καὶ τοῦ Universal Exhibition;

— Αθῶς ἀναγνῶστα, ἀγνοεῖς λοιπὸν δτι καὶ δὲ περιγραφὴ τῆς ἔκθεσεως ταύτης γίνεται ἐν Γαλλίᾳ; δὲ πρὸ δύο μηνῶν ἔκδομον ἐν Λονδίνῳ Illustrated London, συγγράφεται εἰς Παρισίους δπὸ τοῦ Μερύ, τοῦ Ἀλφόνσου Κάρ, τοῦ Γοζλάν!

Πλὴν οὔτε εἰς τὴν Illustrated πρέπει νὰ ζητῶμεν περιέργα τῆς παγκοσμίου ἔκθεσεως, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐπιφυλλιδεγράφους (feuilletonistes) τῶν Παρισινῶν ἐφημερίδων.

Τὰ περιέργα; Εννοεῖς τοῦτο καλῶς; Δηλαδὴ δὲν θέλομεν διδάξει ταχτικὸν μάθημα τῆς βιομηχανίας καὶ ἐφημροσυνέης ἐπιστήμης, ὡς δὲν υφίσταται ἀληγότας Στ. Ξένος, δὲ γράφων τὴν σπουδαιοτέραν πα-

τῶν τῶν περιγραφῶν, καὶ χορηγήσας ὅλην εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, ἵνα πληρώσῃ τὰς πτωχὰς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στῆλάς των. "Απαγε! Θέλομεν περιφερθῆ καὶ δυμιλήσει περὶ τούτου κ' ἔκεινου προσπαθεύοντες, μετὰ τῆς περιγραφῆς τῶν ἥθων καὶ τῶν ἀνεκδότων, νὰ σημειώσωμεν καὶ τινὰ περὶ τῶν προσόντων, ὅσα τύχωσιν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς περιγραφῆς μας, προϊόντων τὰ δυοῖς ἀναγκαίως θέλουσιν εἰσέστη περισινά, διότι οἱ Παρίσιοι θριαμβεύουσι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Λονδίνῳ ἐν πλήρει Hyde-Park.

Μαντεύετε ποῖοι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι κάτοικοι τοῦ Κρυσταλλίνου Παλατίου; ὡς τὴν χριστίαν Σεβινή, ἴδου ἀριθμῶν ἐν, δύο, δέκα, ἕκατον, χίλια, ὡ! δὲν τὸ μαντεύετε, μὲν δὲν τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμά σας, καὶ σᾶς τὸ λέγω ὑπῆρξαν τὰ στρουθία τοῦ Λονδίνου. Εδρίσκονται ἐνταῦθα ἔξαιρετον γεῦμα, ἀξιόλογον φωλεάν καὶ τὰ λοιπά, χωρὶς νὰ ὑπελεγίσωμεν τὴν σκέπην καὶ τὰ μεγάλα δένδρα τοῦ παλατίου, ἔγκατεστάθησαν αὐτοῦ αὐθαδῶς, προσκαλέσαντα μάλιστα τὰ στρουθία ὅλα τῶν τριῶν βασιλείων, ἄτινα ἥλθον νὰ κατοικήσωσιν ὑπὸ τὰς οὐελίνους ἀψίδας τας οἰκογενείας των, τὰς φωλεάς των καὶ τοὺς νεοσσούς των· εἰς τρόπον ὥστε πρὶν τοῦ τέλους τοῦ θέρους ἐπειδὴ ἔκαστον στρουθίον παλλαπλασιάζεται κατὰ δωδεκάδα, δὲν εἶναι δύνατὸν νὰ προΐδῃ τις πόση θέλει εἰσέθαι· ή ὅλη-καὶ ποσότης τοῦ πλήθυσμοῦ.

Οἱ ἀρχιτέκνων προεῖδε τὴν βροχὴν, τὸν καύσωνα, τὸ ψυχός, τὸν ἄνεμον, τὰ πάντα... δὲν προεῖδε μόνον τὰ στρουθία, πρὸ τῶν δυοῖν τὸ μεγαλοφυία του τὴν ἔπαθε.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις τὴν συδροήν τῶν πρώτων ἡμερῶν, ἡ εἰσπράξις ἀνέβανεν εἰς δρῦδοντα χιλιάδας φράγκων ἐκάστην ἑσπέραν. Πλέον τῶν τριάκοντα πέντε χιλιάδων ψυχῶν, ἔξαιρουμένων τῶν ἐκθετῶν, ἐπλήρουν τὰς στοάς, ὁστε ὑπολογίζεται ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως, ἐάν ἡ αὐτὴ διάρκεση συρρόη, οἱ ἐπισκεφθησόμενοι αὐτὴν θέλουν φθάσει τὰ δεκαπέντε ἑκατομμύρια.

Ἐν τούτοις οὐδεμίᾳ παρημελήθη προσπάθεια διὰ νὰ κενωθῶσι τὰ βιταλάντια τῶν γαστρονόμων καὶ τῶν... flâneurs (τὰ λεξικά μας δὲν ἔχουσι τὴν λέξιν ταύτη). Ο Κ. Σογιέ γάλλος τὸ γένος, δστις, πρὸ εἰσοσιν ἐπῶν ἐμαθήτευσε τὴν πολύπλοκον τέχνην τῆς μαγειρικῆς εἰς τὸ ἐν Παρισίοις ξενοδοχεῖον τοῦ Κ. Δουῆ, ἐλθὼν εἰς Ἀγγλίαν· ἐφημίσθη μεγάλως, ὡς ἐφευρὼν νέα τινὰ εἰδὴ φαγητῶν, τὸ δὲ κάλλιστον πάντων ἀπέκτησε σημαντικὴν περιουσίαν. Νέον παράδειγμα τῆς ἀστισίας τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλείότητος. Ο αὐτὸς κύριος Δουῆ, δὲν αἴλλοτε κύριος τοῦ Σογιέ, διατελεῖ σόμερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ παραμαγείρου του. Ο δὲ Κ. Σογιέ, ἡγόρασε τὸ Gore-House, τελευταίαν κατοικίαν τῆς λέδη Βλαίσιγκτων. Τὸ Gore-House ἀπέχει ἑκατὸν περίπου μέτρα τοῦ Κρυσταλλίνου Παλατίου ἐν μέσῳ δὲ τῶν κήπων αὐτοῦ, δέκας Βάτελος τῆς ἀριστοκρατίας ἥγειρε ξενοδοχεῖον δύτικας μαγευτικόν, τὸ δυοῖν καὶ ὧνόμασε χρυσῆ θήκην (gold-box). Οἱ τοῖχοι τοῦ προδόμου

φέρουσιν ἔξεικονισμένα τὰ μνημεῖα δὲν τῶν ἔθνῶν τῆς οἰκουμένης, ἀπὸ τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων μέχρι τῆς Παγόδας τοῦ Πεκίνου. Ο χρυσὸς καὶ δρυγορεός ἀστραπηθελούσιν εἰς δλας τὰς αἰθούσας ὑπάρχει ἐν αὐτῷ αἰθουσα μαυριτανή, αἰθουσα σινική, αἰθουσα ὅθωμανική, καὶ αἰθουσα αἰγυπτιακή. Ἀπὸ αἰθούσης δὲ εἰς αἰθουσαν φθάνει τις εἰς τὸν θάλαμον τοῦ Ἡλίου, ἀκτινοβολοῦντα ἀπὸ ἐλάσματα χρυσοῦ τὴν δρασιν θαυμοῦντα. Μετὰ ταῦτα μεταβαίνεις εἰς τὸν θάλαμον τῆς Σελήνης, κεροτεωμένον μὲν ἐλάσματα ἀργύρου, ἀκολ οὐθώς εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Ἐρμοῦ, τοῦ Διὸς κτλ. Οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν οὐρανῷ ἀστήρ, δπωσοῦν διάσημος, δστις καὶ μὴ δίδῃ τὸ δύομά του εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν. Σπήλαιον εὐρύχωρον προσδιωρίσθη διὰ τοὺς θέλεντας νὰ λάβωσι παγωτα. Σταλακτῖται κρέμανται εἰς δλων τῶν μερῶν, ρίπτονταις ἀστραπάς. Εἶναι δὲ τὸ σπήλαιον τοῦτο εὐρύτατος θάλαμος περιεστρωμένος ἀπὸ τὰ σπανιώτερα κογχύλια. Ἐπίσης δὲ περίεργος εἶναι ὁ τοῖχος τῆς κλίμακος τοῦ Gore-House. Σπάρχουσιν ἐπ' αὐτοῦ γελοιογραφικῶς ἔξεικονισμένοι δλοι οι διάσημοι τῆς Εὐρώπης ἄνδρες καὶ γυναικες, ὡς τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ισπανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Ρωσίας. Ο πρίγγιψ τοῦ Ζομβίλ εύρισκεται μετὰ τοῦ κόμητος Σαμπρόδρο, ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶναι δ. Κ. Λουδοβίκος N. Βοναπάρτης, δστις κάθηται ἐφ' ἵππου ἀντιστρόφως, ἐλαύνων αὐτὸν διὰ τῆς οὐρᾶς. Ο Ἄλεξανδρος Δουμάς παρίσταται ὡς μεταπράττης, ὑπὸ τὸ βάρος κύπτων τῶν μυθιστοριῶν καὶ τῶν δραμάτων του. Η Κ. Γεωργία Σάνδη καπνίζει. Ο Βίκτωρ Οὐδών φέρει καλύμμα τῆς κεφαλῆς μίαν μητροπολικὴν ἐκκλησίαν (cathédrale). δ Λαμαρτίνος στρέφει τὸ χειροῦλι ἐνὸς ὄργανοκου (orgue de Barbarie). Η βασιλισσα Βίκτωρία τρέχει κατόπιν τοῦ πρίγκιπος Ἀλέρτου, καὶ τέλος δ Charivari καὶ δ Punch ἀλληλομαχοῦτι δειγῶς διὰ κονδυλοβολημάτων. Ο Κ. Σογιέ διέθει γεύματα πάτης τιμῆς. Ἐλπίζει δὲ νὰ ἔχῃ καθεκάστην εἴς χιλιάδας συμποτῶν.

Οι λέοντες τοῦ Κρυσταλλίνου Παλατίου εἶναι διηδικός ἀδάμας, καὶ οἱ ἐκ Κίνας ἐκβέται, στίνες, ἐν ὀγυνίας αὐτῶν, προένουσι πολὺ μείζονα ἐντύπωσιν παρὰ τὰ προϊόντα των. Ο Ἰνδικός ἀδάμας λαμβάνει ἀληθῶς θείαν λατρείαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν. Οι Παρίσιοι ἔχουσι τὸν δγκον τοῦ χρυσοῦ των, δστις λατρεύεται ὑπὸ ἑκατοσύνων τινῶν χιλιάδων πιτῶν. Η θεότης αὐτης κεῖται ἐπὶ πλάστιγγός τινος καὶ ἐλκει εἴκοσι χιλιάδων λιτρῶν εἰσοδήματος. Ἀλλὰ τί ἔστι τὸ ἀστηριον τοῦτο εἰδῶλον ἐκ διακοσίων δεκαπέντε χιλιογράμμων ἀπέναντι τῆς ἐν Λονδίνῳ Θεότητος; Εν Λονδίνῳ, καὶ δχι ἀλλοῦ δύναται τις νὰ ἔδη τὸν ἀληθῆ Ιεχωβᾶ, Ιεχωβᾶ 22 ἑκατομμυρίων, ἀν ἀγαπᾶτε, ἢ καὶ δὲν εἶναι ὄγκοδέστερος ἐνὸς ωοῦ (*) ἑκατος ἐνοτε ἐνταῦθα δτι πρόκειται περὶ τοῦ Κοίνορ (όρους φωτὸς), εἰς τὸ δυοῖν, ὡς εἰπωμεν ἀλλοτε, ἥγειραν ἐν μέσῳ τοῦ παλατίου βωμὸν ἐκ μεταξοπτύλου καὶ

(*) Ο ἀδάμας οὗτος εἶναι 186 καρατίων.

χρυσιάλλου περιεφραγμένον ύπό κλωδίου περιχρύσου.

Όλην τὴν ἡμέραν τὸ πλῆθος συρρέει μεταβαίνων εἰς προσκύνησιν τοῦ ἱδικοῦ εἰδώλου, δύπερ δὲν εἶναι κατώτερον βεβαίως τοῦ χρυσοῦ βρόδος τῶν Ἰουδαίων. Τὸ κοιμίζουσιν ἀφ' ἐσπέρας μετὰ πολλῆς προφυλάξεως εἰς τὴν σιδηρὰν θήκην του, τὸ ἔξυπνωστὶ δὲ μόνον τὴν μεσημβρίαν, διε ἀρχής εἰς ἡ λιτανεία τῶν προσκυνητῶν, ἥτις διαρκεῖ μέχρι τῆς ἑδβόλης ὥρας.

Οὐ Ἡλεκτρικὸς τηλέγραφος δύτις ἔχει μεταδιάτατα θαύματα ἐπὶ τῶν μεγάλων δδῶν, δὲν ἐλησμονήθη εἰς τὸ βιομηχανικὸν παλάτιον. Όλα τὰ μέρη τούτου ἔχουσιν ἀνταπόκρισιν μετὰ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς· ἡ ἐπιτροπὴ αὗτη γνωρίζει καθ' ἕκαστην στιγμὴν τί συμβαίνει εἰς τὰ διάφορα τμήματα. Αποφασίζει περὶ διαφόρων ζητημάτων, ἀπεινα τῆς προβάλλονται, καὶ σταν τις ἔδει ἐκτελουμένην τὴν ἀξιοθάμαστον ταύτην ἐργασίαν, πιστεύει τῇ ἀληθείᾳ, δι τὸν τῆς βοηθείας ταύτης, εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἥθελεν εἰσθαι ἀδύνατον νὰ φθάσῃ, χωρὶς νὰ περιπέσῃ εἰς λαβίρυνθον.

Η Λιβερπούλη, εἶναι πόλις ναυτική καὶ ἐμπορική· εἶναι δὲ τρίτος τοῦ κόσμου λιμήν. Τὸ Λονδίνον εἶναι δὲ πρῶτος, ἡ Νέα Ύόρκη δευτέρος, ἐπειτα ἡ Λιβερπούλη, τέλος ἡ Μασσαλία καὶ ἡ Ἀβρ. Η Λιβερπούλη λοιπὸν, μὴ ἔχουσα ὠραιότερα προϊόντα εἰμὴ τὴν Λιβερπούλην αὐτὴν, μετὰ τῶν 450,000 κατοίκων τῆς, ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ ἐαυτὴν εἰς τὴν ἔκθεσιν. Τὸ ὥραίον τοῦτο σχέδιον μεγάλης πόλεως εἶναι ἀριστούργημα ὑποστονής καὶ ἐπιδεξιότητος. Οἱ ἐργάτης, εἶναι συμπληρώσῃ τὸ ἐργον του παρέστησε τὴν πόλιν καθ' ἧν στιγμὴν εὐρίσκεται εἰς πλήρη ἐνέργειαν. Μυρία ἀπομαρτυρίας εὑρίσκεται ἐνασχολούμενα, ἔκστοτον εἰς τὰς συνήθεις αὐτῷ ἐργασίας. Εάν τὸ σχέδιον εἶναι ἀρκετά μεγάλον, εὐνοεῖται δῆμος δι τοὺς ἀνθρώπους εἶναι πολλὰ μικροί. Περιέχει λέγασμαν χιλίους εἰς θήκην, ἔχουσαν διαμετρον δύο ἑκατομμέτρων.

Τὸ πάρχει ἐπίστηση σιδηρὰ ὁδὸς ἐν μικρογραφίᾳ, πολλῶν ἑκατοστών μέτρων, ἥτις περιέχει σχέδιον δῆλα τὰ συστήματα τῆς σιδηροδρομίας. Άλλα μεταξὺ τῶν τερατίων τούτων, μικρά τις μηχανὴ ζυγίζουσα 1 ή τόνους, μὲ δῆλα τὰ παρεπόμενα αὐτῆς, ἔξετέθη ὑπό δειγματος δυναμένην νὰ διαταράξῃ 75μίλια τὴν ὥραν!..

Η γερμανικὴ βιομηχανία τῶν ὠρολογοποιῶν, ἐπειργον δεῖγμα ὠρολογίου τινὸς ἐντὸς εἰκόνος, ἐπὶ τῆς δποίας εὐρίσκεται μηχανὴ τοῦ καρέ μὲ λαμπτῆρα ἀναπτόμενον δι' οἰνοπνεύματος. Οἱ ἴδιοι κτήτηται τοῦ ὠρολογίου τούτου τὸ βυθιζεῖς καταλλήλως πρὶν κοιμηθῆ, διαβέτει τὸν καρέν, καὶ εἰς τὴν ὥραν τὴν δποίαν ἐσημειώσειν, δ λαμπτήρος ἀνάπτει μόνος του, καὶ δ καρές γίνεται ἐτοιμος· διαν δὲ τελειώσῃ ἀνάπτεται κηρίον τι καὶ τὸ κρόταλλον εἰδοποιεῖ τὸν κοιμώμενον δι τὴν ἡλιθεν ἡ ὥρα τοῦ προγεύματος!

Λέγεται δι τὴν ἡ μόνη δύναμις ἦν ἔχει δ ἀνθρώπως ἐπὶ τῆς φύσεως συνίσταται εἰς τὴν κίνησιν. Τοῦτο οἱ Ἀγγλοι ἐννοήσταντες εἰς ἀπασας αὐτῶν τὰς μηχανὰς ἐφήρμωσαν αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς αὐτὸν ἔτι τὸν ἡλεκτρισμόν, δι τὸν πάρχει ἐκτεθειμένος τηλέγραφος

τις μὲ μηχανὴν πρὸς ὑπογραφὴν διὰ τοῦ κονδυλίου. Περιηγούμενός τις ἐν Γαλλίᾳ, οὔτινος δ ἐν Λονδίνῳ συμβολαιογράφος ἔχει ἀνάγκην τῆς ὑπογραφῆς, ὑπάγει εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τηλεγράφου, συγχοινωνοῦντος μὲ τὰ δύο έθη, ἐκ μέρους του δὲ καὶ δ συμβολαιογράφος φέρει τὴν πρᾶξιν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Λονδίνου· παρακαλεῖται νὰ ὑπογράψῃ, καὶ δ συμβολαιογράφος θέλει ἵδη τὴν κερά του, μεμακρισμένην ἐκατὸν λευγας ἵσως, θέτουσαν ἡσυχώτατα διπὸ τὴν πρᾶξιν ἢ τὸ συμβόλαιον ἢ τὸ ἐπιτροπικὸν, ἢ τὴν ἔξοφλησιν, τὴν ὑπογραφήν του, τὴν μονογράφησιν του κτλ. Τοῦτο εἶναι δητας θυμαστόν τι καὶ ἐντούτοις πολλὰ ἀπλούστατον, ως ἐκ τῆς θεωρίας τῆς ἡλεκτρικῆς δυνάμεως.

Τὸ πάρχει τέλος πάντων ἀλληλομαχία μεταξὺ τῶν χρυσῶν καὶ μεταξωτῶν κομβίων. Έκ Βιρμιγάμης εἰς ἧν κατασκευάζονται τὰ πρῶτα, ἐστάλη πρὸς τὸν πρίγκιπα Ἀλέρτον ἀναφορά, δι' ἣς οἱ κάτοικοι αὐτῆς τὸν παρεκάλουν νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν συρμὸν τῶν κυανῶν ἐνδυμάτων μὲ τὰ χρυσά κομβία, συρμὸν πρὸς τὸν δποίον διέμειναν τόσον πιστοὶ τρεῖς ἐν Γαλλίᾳ ἄνθρωποι, οἱ Κ. Λουϊ-Βλάγκ, Βερρίερ καὶ δ Αιμύλιος δὲ Ζιραρδέν. Ο πρίγκιψ Ἀλέρτος καταληφθεὶς αἰφνιδίως πως, ὑπεσχέθη νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ παντὶ τρόπῳ, λησμονῶν τὴν στιγμὴν ἔκεινην, τὴν δφειλομένην εἰς λαμπρὰν ἐπιτυχίαν. Οι τεχνῆται τῶν μεταλλίων κομβίων συνοδεύοντες τὴν ἀναφοράν των μὲ μεγαλοπρεπεῖς κομβίων στολισμοὺς, τεὺς δποίους προσέφερον εἰς τὸν πρίγκιπα καὶ εἰς τὸν ιδίον του πρίγκιπα τῆς Γάλλης. Έχουσι δὲ τοιαῦτα καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἐν τούτοις οἱ τεχνῆται τῶν μεταλλίων κομβίων μέλλουσι νὰ ἀπαντήσωσι μετ' οὐ πολὺ καὶ δ πρίγκιψ θέλει εὐρεθεῖ μεταξὺ δύο πυρῶν, δύο στρατευμάτων κομβίων, ἀπεινα θέλουσιν ὑπενθυμίζει τὴν περίφημον ἐριν τῶν δύο δρόδων, μεταξὺ τῆς Ύόρκης καὶ τῆς Λαγκαστέριας. Ας προσθέσωμεν τελευταῖον, δι τὸν θυμασιώτερον καὶ κοινωφελέστερον τῶν κομισθέντων εἰς τὴν ἔκθεσιν εἶναι νέον τι εἰδος ἐντελεστάτου πιάρου, τιμώμενον 100 μόνιον φράγκων!... Φαντασθῆτε τὸ εὐτύχημα, δταν οὕτως ἑκάστη οἰκία θέλει δύνασθαι νὰ ἔχῃ πιάρο καὶ πᾶσα η οἰκουμένη νὰ πληρωθῇ μουσικῆς καὶ ἀρμονίας...

Τὸς θριάμβους καὶ τ' Ἀμερικανικὰ τῆς Ζέννη Λίνδ καὶ τῆς Φανῆς Ἐσλερ ἐφθῆνται καὶ ἄλλη τις περιώνυμος τῆς Εὐρώπης χορεύτρια, δ Λάλα Μόντες. Εὑρίσκεται εἰς Παρισίους ἐτοίμην ν ἀναχωρήσῃ. Δόντες λοιπὸν συμπόσιον κορυφῶνται τινες τῶν Γάλλων φιλολόγων, ως δ Νουμάς, δ Μερῆ, δ Κάρολος ιδίος τοῦ Βίκτωρος Οφγά. προσεκάλεσαν τὴν θελκτικὴν καὶ περιώνυμον γυναῖκα. Τὴν πρῶτην πρόποσιν ἐφερεν δ Μερῆ διὰ τῶν ἔξης λέξεων.

* Αν ἐπρεπεν ἐνταῦθα νὰ δοθῇ δ λόγος εἰς τὸν δηνομαστούρων, τότε τὸ δικαίωμα ἀνῆκεν εἰς τὸν Ἀλέκχιδρον Δουμᾶν νὰ φέρῃ τὴν πρόποσιν ταύτην ἀλλ' ἀν δ Δουμᾶς εἶναι πρεσβύτερος ἐμοῦ τὴν φήμην, πλὴν εἴναι

νεώτερός μου τὴν ἡλικίαν. Δικαιώματι λοιπὸν τῆς ἀρχαιότητός μου, προπίνω Κυρία εἰς δύγειαν ὑμῶν, ηὗς ἐδοξάσατε τὸ ὄνομα τῆς Λόλα Μόντες καὶ τῆς Λασσφέλδ. Πίνω εἰς δύγειαν τῆς καλλιτέχνου καὶ τῆς κομήσσης, τῆς χορευτρίας καὶ τῆς εὐγενοῦς. Εἴθε τὸ πλοῖον, διπερ σᾶς ἀπάγει, γὰ σᾶς ἐπαναφέρη ταχέως εἰς τὰς ἀκτὰς μας. Καὶ πρώτον ἥδη δ' ἀρχαῖος Κόσμος θέλει ζηλεύει τὸν νέον !

‘Η κόμησσα εὐχαρίστητεν, ἐπειτα ἔξηγαγε πινγῆς τυνος τῆς ἐσθῆτός της ὅπην ἐκ μίλτου καὶ χρυσοῦ κατειργασμένην, ἐσπρωᾶς διὰ τοῦ ὠραίου δακτύλου της τὸν μυστιούωδην μοχλὸν καὶ προσέφερεν εἰς τοὺς συμπότας σιγάρα ἐκ τῶν λαμπροτέρων, ὡν ἡτο πλήρης ἡ ὅπη.

‘Αλλ' ίδεν βλέπει δ' ἀναγνώστης ἐνταῦθα μίαν εἰκόνα ; . . . Εἶναι βροτιλίσσης τινὸς, ποιητρίας, ἡρώδος, ή ἄλλης τινὸς ἐνδόξου γυναικός ; ‘Οχι! εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς Ἀλβόνης, τῆς ὠραίας ταύτης μελῳδοῦ, ἣντις χαίρει σήμερον μεγίστην φήμην ἐν Εὐρώπῃ.

‘Η νεᾶνις Ἀλβόνη ὅχι μόνον ἔχει τὴν γλυκυτέραν καὶ καθαρωτέραν φωνὴν, ἀλλ' εἶναι καὶ τὸν χαρακτῆρα ἡ μᾶλλον ἀνεξάρτητος, τὸ πνεῦμα ἡ μᾶλλον πρωτότυπος καὶ τὴν καρδίαν ἡ μᾶλλον γενναῖα μεταξὺ πασῶν τῶν θεατριστριῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, δηγοῦνται τὸ ἔξης περὶ αὐτῆς ἀνέκdotον.

Πρὸ τινων ἐτῶν θεατρώνης τις Ἰταλὸς, διστις ἐγνώριζεν αὐτὴν μόνον ἐκ φήμης, διέβαινε τῆς Τυρόλης μεταβατίνων πρὸς ζήτησιν αὐτῆς εἰς Βερολίνον. Διερ-

χόμενος ἐπέραν τινὰ, πλησίον πενιγρᾶς καλύβης, ἀκούει, ἐν μέσῳ τῆς σιγῆς, φωνὴν οἰονεὶ οὐρανόθεν κατερχομένην. Στέκει, ἀκροατᾷ, πίπτει εἰς ἔκστασιν... οὐδέποτε ἥκουσεν ὠρτιώτεραν φωνήν.

— ‘Εκαμα τὴν τύχην μου! ἐκραύγασε, καὶ ἐξερχόμενος τοῦ ταχυδοομικοῦ ὁχήματός του, ἐμβαίνει εἰς τὴν καλύβην, ἐπὶ τινὶ προράται, εὔρισκει αὐτοῦ τέσσαρας χωρικάς, μεταξὺ τῶν δοπιών δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν μελωδίαν. Τέλος τὴν ἐννοεῖ ἐκ τοῦ ἥχου τῆς φωνῆς της, τὴν παρακαλεῖ νὰ τραγωδήσῃ τεμάχικά τινα καὶ βεβιωθεῖς δις ἡ μέθοδος καὶ ἡ τέχνη αὐτῆς δὲν ἀπολείπονται τῆς φωνῆς της, μετὰ πολλῆς χάριτος τῆς κάμει πρότασιν, κατ' αὐτὸν λαμπροτάτην— δέκα χιλιάδας φράγκων διὰ πεντήκοντα παρατάσεις.

— Εἶναι δλίγα τόσα, ἀποκρίνεται ἡ χωρική, πρὸς μέγιστον θαυματύμον του, δὲν ἀποφασίζω ν' ἀφήσω τὴν καλύβην μου δι' δλιγάτερον τῶν 20 χιλ.

— Diavolo! κυρία, ηξεύρετε δις τοῦτο εἶναι τὸ ημέτου τῶν δυούς ὑπάγω νὰ προστέρω εἰς Βερολίνον τῆς περιφερούμου Ἀλβόνης;

— Ηδρίσκετε δις αὐτὴν τραγωδεῖ καλήτερά μου;

— Δὲν λέγω τοῦτο, ἀλλὰ σεῖς εἰσθεὶς ἀγνωστος...

— Λοιπὸν κύριε, πληρώνετε τὴν φήμην καὶ ὅχι τὴν τέχνην; Ἄλλατος εἶναι ἡ συμφωνία μου, ἀν σᾶς ἀρέσῃ. Είμαι ποτὲ στήριγμα τῆς μπιρός καὶ τῶν δύο τούτων κορασίων, καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὰς ἀφήσω, ἀν δὲν ἔχεσφαλίσω τὴν ὑπαρξίαν των.

‘Ο θεατρώνης ἐν ἐνὶ ἐστερζε καὶ ὑπεσχέθη νὰ περάσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Εἰς Βερολίνον εὑρε μόνον τὸν ἐπιστάτην τῆς K. Ἀλβόνης, διστις συνεφώνησεν ἐν ὄνδρατι τῆς 40 χιλ. φράγκων.

— Κατ τώρα, εἰπεν δὲν θεατρώνης, ποῦ θέλω εὗρει τὴν ἐνδοξόν πριμαδόγραρ;

— Εἰς Τυρόλην, εἰς τὸ χωρίον...

‘Ο θεατρώνης ἔμεινεν ἐκπληκτος, διότι ἐκεῖ εἶχεν ἀπαντήσει τὴν χωρικήν του.

‘Αναγχαρεῖ ἐν ἀμηχανίᾳ, καὶ φθάνων εἰς Τυρόλην, βιβιασθεῖται, δις Ἀλβόνη καὶ χωρική εἶναι ἡ αὐτή.

— Diavolo! κραζει, τὴν ἐπαθα.

— Παντάπασι ἀπαντᾷ δις Ἀλβόνη, διότι ἀν ἐπλήρωσες ἀκριβή τὴν Ἀλβόνην, συνερώνησεν εὐθύνα μὲ τὴν χωρικήν. Ἐπειτα τὰς 20 χιλ. ἐγὼ τὰς ἀφίνω ως προΐκα εἰς τὰς κόρας ταύτας καὶ εἰς τὴν μητέρα των καὶ ἐρχόμειθα ἵσια.

‘Επιμήθη κατ' αὐτάς δις αὐτογράφου τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας δις Κ. Α. Κορομηλᾶς, δις ἀς καταβάλλει προσπαθείας περὶ τὴν διεύθουσιν καὶ τελειοποίησιν τῆς κοινωφελεστάτης τυπογραφικῆς τέχνης κατὰ τὴν Ἀνατολήν. Τῆς διακρίσεως ταύτης ἀξιωματεῖ δυτιώς δις Κ. Κορομηλᾶς, δι πρὸς τοὺς ἄλλοις εἰσταγαγάνων καὶ τὴν στερεοτυπίαν παρ' ἡμῖν δὲ προθυμία τοῦ Προέδρου ἵνα ἐπαινέσῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ αὐτὸν, ἀποδεικνύει, διτε δις Γαλλία, ὑπὸ δοπιανδηποτε κυβέρνησιν, ὑπῆρξεν ἀείπο-ε φίλη τῶν καλῶν καὶ τῆς τῶν φώτων προόδου.